

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

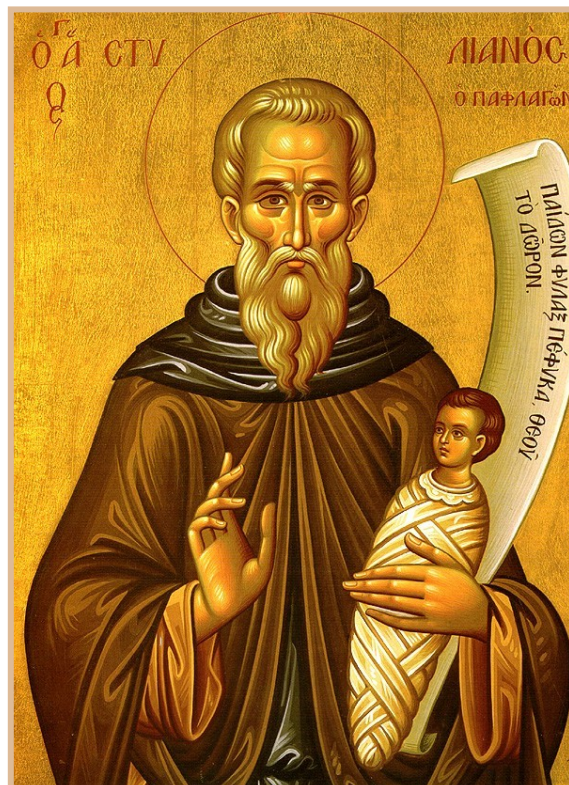
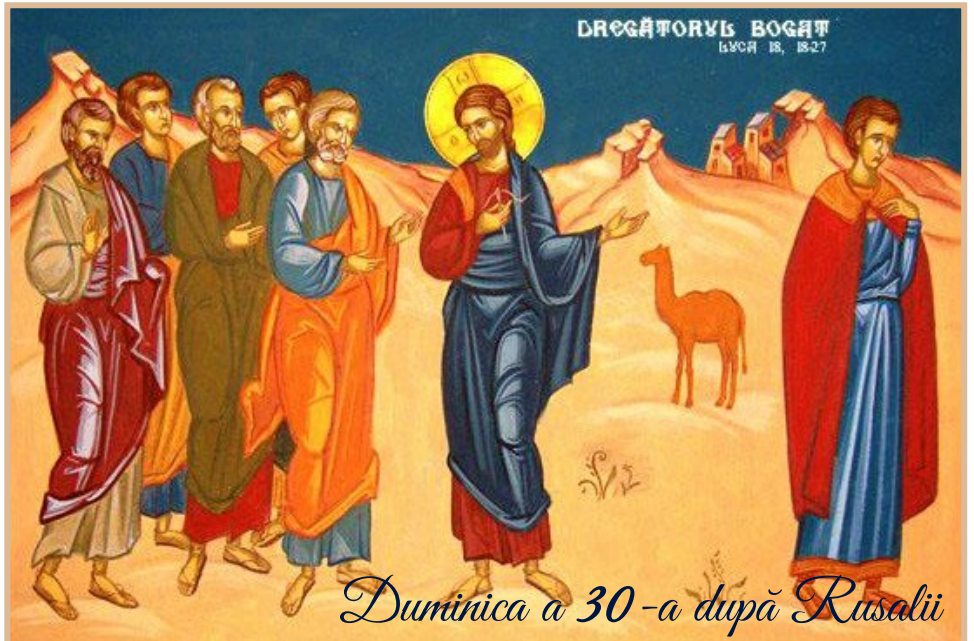
„Auzind Iisus i-a zis: Încă una îți lipsește: Vinde toate câte ai și le împarte săracilor și vei avea comoară în ceruri; și vino de urmează Mie.”

(Luca 18, 22)

Tânărul a întrebat pe Domnul cum să moștenească viața veșnică și i s-a răspuns că trebuie să vândă toate cele ce le are și să le împartă săracilor și astfel va avea comoară în cer. De ce a plecat de la Domnul mahnit, decât pentru că, așa cum spune Scriptura, era foarte bogat? Una este a nu dori să aduni cele de trebuință și alta să împarți ceea ce ai agonisit. Primul este ca și cum ai refuza mâncarea, iar al doilea, ca și cum ți-ai tăia un mădular.

Fericitul Augustin

Scrisoarea 31, Sursa: Doxologia.ro

Sfântul Stelian Paflagonul, ocrotitorul pruncilor

Sfântul Stelian Paflagonul, ocrotitorul pruncilor și al familiei creștine, este prăznuit pe 26 noiembrie. Sfântul Stelian s-a născut în secolul al VI-lea, la Adrianopolis, în provincia Paflagonia din Asia Mică (pe teritoriul Turciei de astăzi), într-o familie foarte bogată.

Sfântul Stelian a fost sfințit și s-a făcut locaș al Duhului Sfânt încă din pântecul mamei sale. Întru toate era curat și plin de dragoste. Pentru aceasta, la vremea potrivită, și-a împărțit bogăția pe care o avea săracilor și s-a făcut monah. Dorind să se adâncească în rugăciune și în cunoașterea lui Dumnezeu, a plecat în pustie. A intrat într-o peșteră în care primea hrană de la dumnezeiescul înger. Primește puterea de a vindeca poporul de diverse boli. Din viața sa aflăm că într-o zi, a

venit în popor o boală aducătoare de moarte și mureau într-una pruncii, iar părinții rămăneau fără de copii. Știind mai mulți de nevoitorul și pustnicul Stelian, au început a-l lua mijlocitor înaintea lui Dumnezeu, pentru vindecarea copiilor. Mamele care s-au rugat Sfântului Stelian au dobândit alți prunci, iar pruncii bolnavi au fost tămăduiți.

Sfântul Cuvios Stelian Paflagonul este pictat în mod obișnuit cu un copil în brațe, pentru neobosită sa misiune de a-i apăra pe cei mici, ajutându-i în mod special pe copiii bolnavi.

Luând sub ocrotirea ta pe mame și pe copii, ferindu-i de întristare și de boală, arată-te grabnic vindecător al suferințelor și al bolilor sufletești și al trupeiștii ale celor ce te lauda pe tine. Bucură-te, Sfinte Stelian, mare făcător de minuni !

” Postirea este darul cel mai de preț al lui Dumnezeu, porunca cea mai veche, s-a păstrat ca moștenire părintească și a ajuns până în zilele noastre. Așadar primiți-o cu bucurie! Nu susține că nu poți să postești aducând ca pretext boala sau neputința trupeiștii, de vreme ce pe de altă parte în toată viața ta îți chinui trupul cu multă mâncare. Știu foarte bine că medicii recomandă bolnavilor mai ales hrană ușoară și postire, decât bogăție și varietate de mâncăruri.” (Sfântul Vasile cel Mare)

Prea mult pește în Postul Crăciunului?

Potrivit calendarului din acest an, în Postul Nașterii Domnului se face dezlegare la pește de 17 ori. „Mult!”, ar spune unii. Alții, obișnuiți cu rânduielile grecești, i-ar contrazice, iar dacă ne-am compara cu Biserica slavă am opina că e chiar puțin.

A început Postul Nașterii Domnului sau, pe scurt, al Crăciunului. Biserica ne cheamă stăruitor să ne pregătim sufletele, primenindu-le, încălzindu-le și luminându-le cu darurile Duhului Sfânt, pentru ca Sfântul Prunc Dumnezeu să găsească în plăpânda noastră ființă - sălaș prielnic Nașterii Sale duhovnicești. Nu mă voi referi aici la necesitatea, nici la numeroasele foloase ale ajunării asupra sufletului ori trupului: despre ele se vorbește adesea. Voi încerca să abordez **două chestiuni care încă ridică probleme unor credincioși**. Mi-au pus vreo câțiva creștini întrebarea: „Părinte, de ce se mănâncă atâta pește în postul Crăciunului? E o îmbuibare. Nici nu simți că postești!”. Gândindu-ne puțin, ne vom aminti că, în urmă cu ceva timp, în cele 40 de zile de ajunare se fixaseră doar două sau trei asemenea dezlegări. Probabil de aceea apare o astfel de confuzie. Să lămurim, așadar, ce e cu „atâta pește” în această perioadă.

Rânduielile din **Tipicul cel Mare** (capitolul 35, p. 44; capitolul 50, p. 135), **Pravila Mare** ori **canonul 20 al Sfântului Nichifor Mărturisitorul** prevăd că în Postul Nașterii Domnului se ajunează în zilele de luni, miercuri și vineri: consumăm fie legume, fie fructe, uscate ori fierte, dar fără untdelemn. Marțea și joia se pot mânca fierturi cu untdelemn, iar în fiecare sâmbătă și duminică, până în data de 20 decembrie, se dezleagă la pește și vin. Mai dezlegăm la pește în zilele de luni, marți și joi numai la proslăvirea unui sfânt „cu doxologie mare”, adică atunci când la slujba

Utreniei se rânduieste cântarea polieleului, citirea Evangheliei, iar în final, slavoslovla mare. Credincioșii vor identifica zilele cu dezlegare prin semnul † din calendar. Dacă sunt sărbători cu ținere, semnele se vor scrie cu roșu, iar de vor fi zile lucrătoare, cu negru. În cazul în care respectivele sărbători ale sfinților cu doxologie mare ar cădea miercuri sau vineri, nu se dezleagă la pește, ci doar la untdelemn și un pahar cu vin. Tot amintirile trimiteri ne precizează că dacă va cădea sărbătoarea unui sfânt cu priveghere - adică, pe lângă utrenia cu pomenite particulatități, în cartea de cult numită Minei se prevede slujba Vecerniei mari și a Litiei (la mănăstiri, cele trei slujbe se săvârșesc la un loc: Vecernia mare unită cu Litiă și Utrenia, simbioza liturgică rezultată numindu-se priveghere) - atunci chiar și în acele zile se face dezlegare la pește, îndeosebi acolo unde se serbează hramul bisericii. Sigur, credincioșii nu au cum să cunoască prevederile tipiconale, însă o modalitate lesnicioasă de a afla dezlegările o constituie urmărirea calendarului. Prin decizia luată de Sfânta noastră Biserică, **datele în care se consumă pește s-au marcat cu un semn grafic distinct: un pește**. Vasăzică, apariția mai multor dezlegări la pește nu este o invenție sau un pogorământ făcute pentru a ușura postirea. Practic, s-a revenit la rânduiala prevăzută de vechile legiuri liturgice statornice de Sfinții Părinți.

În acest an, în Postul Crăciunului avem **dezlegare de 17 ori**. „Mult!”, ar spune unii,

alții, obișnuiți cu rânduielile grecești, i-ar contrazice, iar dacă ne-am compara cu Biserica slavă am opina că e chiar puțin. Spre exemplu, Tipicul grecesc permite consumul de pește în toate zilele în afară de miercuri și vineri și de ultima săptămână a postului - adică, în aproximativ 24 de zile. Între 18-24 decembrie, inclusiv, se dezleagă la untdelemn și vin. La fel, în unele tipice din Biserica slavă se îngăduie peștele aproape în toate zilele Postului Crăciunului, hotărâre datorată, probabil, condițiilor climatice extreme din anumite părți ale Rusiei pravoslavnice. Mi se pare, totuși, că Biserica Ortodoxă Română rămâne cea mai echilibrată, păstrând fidel așezările dumnezeieștilor părinți.

Așadar, este mult pește în postul Nașterii Domnului? În cazul credincioșilor mai zeloși, nu cred că dezlegarea presupune obligativitatea consumului. În plus, prețul peștelui a devenit chiar de lux pentru buzunarele multor români, care nu-și pot permite să și-l cumpere în toate zilele cu dezlegare.

A doua chestiune ce se cere lămurită: **când mâncăm „fructe de mare” în post?** Termenul de „fructe de mare” se folosește în vocabularul culinar de puțină vreme. În unele țări, ele se numesc „roadele mării”, o denumire foarte apropiată de adevăr. Vasăzică, fructele de mare nu reprezintă alimente vegetale, ci anumite specii de crustacee, moluște - deci animale marine ori de apă dulce, folosite în alimentație. Crustaceele au corpul alcătuit din segmente acoperite cu o carapace chitinoasă (creveți, crabi, langustine, homari), iar moluștele au corpul moale, închis adesea într-o cochilie (scoici, midii, stridii). Tot în categoria moluștelor se includ așa-numitele „cefalopode” (calmari, sepii, caracatițe). Potrivit specialiștilor în alimentație, carnea de crustacee conține niveluri proteice ridicate, cuprinse între 17% - 21,5%, asemănător cu peștele (crap 18,9%, macrou 22%). Nutriționiștii precizează că „fructele de mare” au un conținut energetic variind între 89 calorii - 105 calorii/100g. Aceeași cantitate de piept de pui la grătar conține 99 calorii.

Având în vedere toate acestea, consumul așa-ziselor fructe de mare trebuie legat de zilele în care Biserica face dezlegare la pește. Altfel procedând, ne-am depărta de echilibrul rânduielilor Ortodoxiei românești.

Eu unul, consider potrivită reîntoarcerea la **postul tradițional românesc**, fără importuri de obiceiuri culinare străine de credința ori de simțirea noastră. Dar, întâi de toate, în post să nu uităm a încerca **să ne hrănim mai mult cu Dumnezeu**.

Arhim. Mihail Daniliuc
Sursa: *doxologia.ro*